

Uitleg van Romeinen 6:1-23

A. INLEIDING OP ROMEINEN 6.

1. Romeinen 6 in de brief aan de Romeinen.

- Het evangelie is een kracht van God tot behoud voor iedereen die gelooft (1:16).
- Het evangelie is de kracht van God tot *rechtvaardiging* (ons juridische staat of positie) (Rom 1-5).
- En het evangelie is de kracht van God tot *heiliging* (onze morele staat en levensstijl/proces) (Rom 6-7).

2. De vrucht van de rechtvaardiging

(Romeinen hoofdstukken 5-6).

- De vrucht van de rechtvaardiging is vrede (verzoening) (Romeinen 5).

Vrede is de juridische positie of staat van de gelovige.

- De vrucht van de rechtvaardiging is heiliging (Romeinen 6).

Heiliging is de morele staat en levensstijl van de gelovige.

3. De twee uitersten in de tijd van Paulus en nog steeds vandaag.

a. De mensen die tegen de wet waren.

Zij leggen alle nadruk op de toename van zonde, die tot toename van genade moet leiden. Uit het verband tussen Romeinen 5 en 6 redeneerden deze mensen als volgt: De wet van Mozes werd toegevoegd om de overtredingen te vermeerderen (5:20a). Waar de overtredingen (zonde) toenam, is de genade van God nog meer dan overvloedig geworden (5:20b). De toename van de overtredingen of zonden (van o.a. mensen die zich 'christenen' noemen) moet dus leiden tot grotere verheerlijking van Gods genade. De logische conclusie schijnt dan te zijn: "Laten we nog meer zondigen opdat God verheerlijkt mag worden door zijn grotere genade (6:1)!" Deze conclusie werd getrokken door de Antinomianen, die vrij wilden blijven om zonde te doen!

b. De wettische mensen.

Maar dit argument wordt ook gebruikt door de wettische mensen als een tegenwerping tegen de gezonde leer van 'de rechtvaardiging uit Gods genade door geloof alleen, *zonder de werken van de wet*'. Zij leggen alle nadruk op de toename van de wet, die tot toename van genade moet leiden. Deze mensen redeneren als volgt: De wet van Mozes werd toegevoegd om de overtredingen te vermeerderen (5:20a). Waar de overtredingen (zonde) toenam, is de genade van God nog meer dan overvloedig geworden (5:20b). Het onderhouden van de wet van Mozes (door o.a. mensen die zich 'christenen' noemen) moet dus leiden tot grotere verheerlijking van Gods genade. De logische conclusie schijnt dan te zijn: "Laten we de hele Wet van Mozes onderhouden opdat God verheerlijkt mag worden door zijn grotere genade!

Deze mensen willen gehoorzaamheid van de mens aan de wet van Mozes absoluut noodzakelijk maken voor de rechtvaardiging (verlossing). Bij hen is verlossing (rechtvaardiging) gelijk aan *geloof PLUS gehoorzaamheid*. Zij vereisen *geloof in het evangelie PLUS gehoorzaamheid aan de Joodse Wet*. Zij geloven in de Messias, maar stellen dat gehoorzaamheid aan de Joodse Wet (de wet van Mozes zoals uitgelegd door de lange rij van rabbijnen en vastgelegd in onder anderen de 613 wetten van de Farizeeën, Marcus 7:6-7) absoluut noodzakelijk is voor de rechtvaardiging (verlossing). Deze conclusie werd getrokken door de Judaïzeerders, die Paulus overal op de voet volgden en de christenen probeerden te brengen tot het onderhouden van de Joodse Wet (Galaten 3:1 - 4:31). Deze mensen leren dat *de besnijdenis* noodzakelijk is voor verlossing (Handelingen 15:1); dat *de vastentijden* onderhouden moeten worden (Marcus 2:18-22); dat *de Sabbat* onderhouden moet worden (Marcus 2:23 - 3:4); en dat de Joodse gebedstijden 3x per dag (cf. Daniël 6:11) en de oudtestamentische voedselwetten (cf. Marcus 7:1-23, vooral vers 19) en het geven van tienden (cf. Maleachi 3:6-12) nagekomen

moeten worden. Zij leren dat de Joodse Wet onderhouden moet worden ten spijt van het feit dat Jezus Christus de Wet volkomen *vervuld* heeft in de plaats van christenen (Matteüs 5:17; Romeinen 10:4); en ten spijt van het feit dat Jezus Christus de Wet heeft *geannuleerd/opgeheven* (NBG weggedaan) heeft (Kolossenzen 2:13-14) en de *Wet buiten werking gesteld* heeft in de christelijke gemeenschap (Efeziërs 2:15). Gods openbaring in het Nieuwe Testament leert dat ieder mens, die gerechvaardigd wil worden door onderhouding van de Wet onder Gods vloek rust, omdat niemand de Wet volkomen (100%) kan onderhouden (Galaten 3:10-13). En dat een ieder die de hele Wet onderhoudt, maar alleen op één punt struikelt, schuldig is geworden aan de overtreding van de hele Wet, omdat hij tegen de Wetgever overtreden heeft (Jakobus 2:10-11).

Paulus waarschuwt dat ieder mens, hetzij Antinomiaan, hetzij Judaïzeerder, die een ander 'evangelie' brengt dan die Paulus gebracht heeft, onder de vloek van God staat (Galaten 1:6-9)!

4. De indeling van Romeinen 6.

Romeinen 6 is gedeeltelijk beredenerend en gedeeltelijk vermanend.

- Romeinen 6:1-10 is een *leerstellige uitleg*: wat een christen behoort te geloven.
- Romeinen 6:11-16 is een *vermaning*: hoe een christen behoort te leven.
- Romeinen 6:17-23 is een *bemoediging*: met betrekking tot de vooruitgang die de christen al gemaakt heeft. Deze volgorde is een goed voorbeeld hoe om anderen op te bouwen.

5. De titel van Romeinen 6.

- De heiliging is onlosmakelijk verbonden aan de rechtvaardiging!
- De rechtvaardiging bewerkt heiliging (een heilig leven)!
- De verlossing bewerkt een veranderd leven!
- De morele staat en de levensstijl van de christen!

6. Het woord 'de wet' (Hebreeuws: *thora*; Grieks: *nomos*).

Het woord 'wet' heeft in de Bijbel meerdere betekenissen.

a. Gods wet.

Gods wet is de heilige en rechtvaardige rechtseis van de volkomen heilige en rechtvaardige God dat alle mensen volkomen (100%) heilig en rechtvaardig moeten leven en dat alle overtredingen van deze wet volkomen (100%) gestraft moeten worden. Alleen Adam had deze keus en hij faalde. Ná de zondeval, zijn alle mensen in hun natuurlijke staat aan Adam verbonden en staan allen onder Gods volkomen rechtvaardige oordeel (Romeinen 5:17-19). Niemand kan meer of zal ooit *gerechvaardigd worden* door het onderhouden van de wet (Galaten 2:16).

b. De morele wet.

De morele wet van God bestaat uit de Tien Geboden en alle andere morele wetten in de Bijbel. Ze zijn een uitdrukking van Gods volkomen heilige en rechtvaardige rechtseis. Ná de zondeval worden Gods mensen (de gelovigen) alleen door Gods genade behouden (Exodus 20:1-2). Ná de zondeval dient de morele wet niet langer als een mogelijk middel om gerechvaardigd (behouden) te worden, maar als Gods regel hoe Gods verlost mensen behoren te leven (Exodus 20:3-17). De morele wet wordt samengevat en vervuld in het gebod van de liefde (Matteüs 22:37-40; Johannes 13:34-35; Romeinen 13:8-10).

c. De ceremoniële wet.

De ceremoniële (rituele) wet van God bestond uit wetten aangaande *heilige mensen* (priesters en Levieten), *heilige plaatsen* (tabernakel en tempel), *heilige tijden* (de Sabbat, de oudtestamentische feesten, o.a. de éne vastendag op de Grote Verzendag) en *heilige handelingen* (besnijdenis, offeranden, eerstelingen, eerstgeborenen, voedselwetten, en het geven van

tienden of zelfs twee tienden en drie tienden). De ceremoniële wet diende gedurende de Oude Testament periode als de regel: ten eerste hoe tot God te naderen, en ten tweede hoe God te aanbidden. De ceremoniële wetten waren slechts 'een afbeelding, zinnebeeld of schaduw' van de werkelijkheid die gekomen is in Jezus Christus (Kolossenzen 2:17; Hebreeëen 8:5; 9:8-10; 10:1-4). Jezus Christus heeft door zijn leven, dood en opstanding de hele ceremoniële wet *vervuld, geannuleerd en buiten werking gesteld*. Vanaf de eerste komst van Jezus Christus kunnen mensen alleen tot God naderen door Jezus Christus (Johannes 14:6, zijn Geest, Efeziërs 2:18) en aanbidden zij God in Geest en in waarheid (Johannes 4:23-24). De besnijdenis was eerst in de tijd van Abraham een teken van rechtvaardiging door geloof, maar werd in de tijd van Mozes veranderd in een teken van verplichting de wet van Mozes te onderhouden (Johannes 7:22).

iv) De sociale (civiele) wet van de theocratische staat van Israël bestond uit de regels voor de koningen en rechters, de strafwetten in het sociale leven van Israël en de wetten met betrekking tot het voeren van oorlogen door Israël. De civiele wet werd door de komst van het koninkrijk met Jezus Christus vervangen door alles wat Jezus Christus ons leerde over het koninkrijk van God, omdat het koninkrijk van God zich niet meer beperkte tot de gelovigen in Israël.

B. ROMEINEN 6:1-14: DE NIEUWE STAAT EN STIJL.

1. De opstanding van Christus maakt een einde aan tegenstrijdig te leven! (6:1-2).

De tegenstrijdigheid ligt enerzijds in de *staat* van een rechtvaardige te hebben en anderzijds in een onheilige levens*stijl* er op na te houden. De tegenstrijdigheid is tussen je staat en je stijl of tussen je positie en je proces.

5:20. Paulus zegt, "De wet van Mozes kwam er later bij om de overtredingen te doen toenemen. Maar waar de zonde toenam, daar werd de genade nog groter." Hij bedoelde, de wet doet je beseffen waar je de fout ingaat en hoe je dingen doet die God niet wil. De wet fungeert als 'een spiegel', die je jouw zonden laat zien, en als 'een rechter', die je in een staat van veroordeling voor God stelt (3:19-20). De wet fungeert ook als 'een vergrootglas', waardoor je *een steeds dieper besef van je zonde* krijgt. Door de dood en opstanding van Jezus Christus in jouw plaats krijg je dus ook *een steeds dieper besef van Gods genade* (cf. 5:17)! De genade is echter een sterker macht dan de zonde, want Gods genade vergeeft niet alleen de zonde, maar scheidt een nieuw (rechtvaardige) leven en leidt uiteindelijk naar de volheid van het eeuwige leven (5:21)!

6:1. Er waren valse leraren (Antinomianen) die beweerden, "Hoe meer zonden je doet, hoe meer genade je van God zult ontvangen. Dus, leef er maar op los!". Paulus verascht de gedachte dat je de zonde juist moet doen of opzoeken (aanmoedigen, een kans geven je leven te vernielen).

6:2. Paulus leert, "De zondige mens in ons is toch gestorven; hoe kunnen wij dan nog in zonde blijven leven?".

Het is een tegenstrijdigheid te beweren dat iemand naar Christus moet komen om verlost te worden van de zonden ten einde door te gaan in nog meer zonden te leven! De eenheid tussen de gelovige en Christus is van zo een aard dat doorgaan met zondigen even tegenstrijdig is als 'een levend-dood mens'. Het is een tegenstrijdigheid wanneer een dood mens probeert te doen alsof hij leeft. Evenzo is het *een tegenstrijdigheid wanneer een levend gemaakte christen in de duisternis en dood van de zonde blijft liggen* (cf. 1 Johannes 3:6-10)! Omdat eenheid met Christus de enige bron van een nieuw en heilig leven is, kan de eenheid met Christus niet tegelijkertijd de oorzaak van zonde zijn!

2. De dood van Christus betekent dat we een nieuwe staat krijgen (6:3-4a,6-7)

De fysieke dood van Christus is van geweldige betekenis voor ons die in Jezus Christus geloven. Het geeft ons een nieuwe staat (positie)! Het heeft *onze geestelijke rechtvaardiging* tot doel! De christelijke doop symboliseert de eenheid of verbondenheid tussen ons, die in Jezus Christus geloven, en Christus!

6:3-4a. Voor een gelovige in Jezus Christus *wordt de fysieke dood van Christus de geestelijke dood van de gelovige!*

6:6. Door geloof in Jezus Christus worden wij helemaal *met Jezus Christus* en zijn volbrachte verlossingswerk aan het kruis *verbonden*. Wanneer wij gaan geloven in Jezus Christus, dan wordt 'de zondige mens', die wij vroeger geweest zijn, met Christus aan het kruishout geslagen. 'De zondige mens' of 'het lichaam van de zonde' is onze oude, onwedergeboren menselijke natuur, onze natuur buiten Gods genade. En wanneer *al mijn zonden in het verleden, heden en in de toekomst* op het lichaam van Jezus Christus gestapeld werden en met hem aan het kruishout gespijkerd werden toen werd er ook een volkomen einde gemaakt aan mijn vroegere zondige bestaan! Vanaf het ogenblik dat ik in Jezus Christus ga geloven, sta ik niet langer in dienst van de zonde.

Hoewel christenen nog niet volmaakt zijn en nog steeds in zonden kunnen vallen, blijven zij niet langer erin liggen! De ware gelovige *kan, wil en zal* tegen de zonde strijden en overwinnen! De gelovige, die door Gods genade wedergeboren is en tot bekering gekomen is en gevolglich ook de zonde bestrijdt, kan *zeker zijn dat hij echt gerechtvaardigd is en dus waarlijk vrij (niet meer een slaaf) is!*

6:7. (NBG: "want wie gestorven is, is *rechtens vrij* van de zonde". Grieks: "*is gerechtvaardigd van de zonde*"). Vanaf het ogenblik dat ik in Jezus Christus ga geloven, ben ik volkomen gerechtvaardigd van de zonde.

Wat betekent *volkomen gerechtvaardigd*?

God is volkomen (100%) rechtvaardig en absoluut heilig. Ten einde 100% rechtvaardig en 100% heilig te blijven, moet God eisen dat mensen 100% rechtvaardig en 100% heilig leven en moet God de zonde voor 100% straffen. God weet dat geen enkel mens hieraan kan voldoen.

God is ook volkomen (100%) liefde en wil zoveel als mogelijk mensen behouden van de eeuwige dood. De eeuwige dood is een realiteit even als het eeuwige leven. God zelf neemt de menselijke natuur aan in Jezus Christus, identificeert zich met het lijden van de mens hier op aarde en leeft een volkomen heilig leven voordat hij aan het kruis sterft.

Jezus Christus vervult de rechtseis (wet) van God helemaal (voor 100%). Hij leeft volkomen (voor 100%) rechtvaardig en heilig *in mijn plaats*. En hij neemt voor 100% al mijn onrechtvaardigheid en onheiligheid op zichzelf en sterft aan het kruis *in mijn plaats*.

Wat God van mij vereist, dat vervult Jezus Christus volkomen (100%) en in mijn plaats (cf. 2 Korintiërs 5:21; 1 Petrus 3:18)! Daarom wordt wie in Christus geloofd, één gemaakt met de dood van Christus. En wie met Christus sterft, wordt volkomen (voor 100%) gerechtvaardigd! God verklaart je volkomen gerechtvaardigd (vergeven, rechtvaardig, heilig) en beschouwt en behandelt je van nu af aan alleen maar als volkomen rechtvaardig in zijn ogen! Wanneer God naar jou en mij kijkt, dan ziet hij alleen de gerechtigheid van Jezus Christus. *Dat is onze nieuwe (juridische) staat of positie!*

3. De opstanding van Christus betekent dat we een nieuwe stijl krijgen (6:4b-5).

6:4b-5. De fysieke opstanding van Christus is ook van geweldig belang voor mensen die in Jezus Christus geloven.

Het geeft ons een nieuwe levensstijl (proces)! *Het heeft onze geestelijke heiliging tot doel.*

Voor een gelovige in Jezus Christus wordt de fysieke opstanding van Jezus Christus *de geestelijke opstanding van de gelovige en de fysieke opstanding van de gelovige!*

Wanneer wij in Jezus Christus gaan geloven, sterven wij niet alleen, maar *staan wij twee maal op uit de dood!*

a. De eerste opstanding is geestelijk.

De eerste opstanding is geestelijk - *een opstanding van de ziel of geest* - en gebeurt wanneer wij geestelijk opstaan uit de duisternis en dood waarin wij vroeger leefden. Wie in Jezus Christus gaat geloven, heeft het eeuwige leven en komt nooit in de verdoemens (8:1; Johannes 5:24).

Christus komt door zijn heilige Geest in onze nog steeds sterfelijke lichamen wonen en geeft ons nieuwe mogelijkheden, die wij nooit eerder gekend hebben. Vroeger konden wij iemand niet vergeven; nu krijgen we kracht en liefde om dat wel te doen. Vroeger konden wij onze woede uitbarstingen (op de vuist gaan) niet beheersen; nu geeft hij ons de genade het wel te kunnen. Vroeger konden we pornografie niet uit de weg gaan; nu hebben we er

helemaal geen zin meer in. Vroeger vonden we het leven maar saai en zinloos; nu zijn er zoveel zinvolle dingen die eeuwig betekenis hebben. Door onze verbondenheid met Christus geeft God ons nieuwe kracht om tegen de macht en de bezoeiding van de zonde te strijden én op een nieuwe manier te leven én te overwinnen. **Lees** 1 Korintiërs 10:13. "U hebt geen beproeving (verzoeking) te doorstaan die niet voor mensen te dragen is. U kunt op God vertrouwen: hij zal niet toelaten dat u boven uw krachten beproefd wordt. En wanneer u beproefd wordt, zal hij ook voor uitkomst zorgen zodat u de beproeving doorstaat." **Lees** Jakobus 4:7 "Onderwerp u aan God en verzet u tegen de duivel. Dan zal hij voor u vluchten!" Door de heilige Geest leeft Jezus Christus zijn opstandingleven in mijn leven. In andere woorden: Hij past zijn volbrachte verlossingswerk toe in mijn leven. Hij stelt mij in staat om een nieuwe levensstijl te hebben!

b. De tweede opstanding is fysiek.

De tweede opstanding is fysiek - *een opstanding van het lichaam* - en gebeurt wanneer wij fysiek opstaan uit de zwakheid, vergankelijkheid en verderf bij de wederkomst van Christus. Wie in Jezus Christus gelooft, zal eenmaal ook de fysieke dood volkomen overwinnen! **Lees** Filippenzen 3:21 "Christus zal ons vernederd lichaam veranderen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met de kracht die hem in staat stelt het heelaal aan zich te onderwerpen".

4. Onze staat en stijl zijn onafscheidelijk!

a. Onscheidbaar.

De dood en opstanding van Christus kunnen nooit van elkaar gescheiden worden! Zo kan ook de geestelijke dood en geestelijke opstanding van de gelovige nooit van elkaar gescheiden worden! En zo kan de rechtvaardiging en de heiliging nooit van elkaar gescheiden worden. De eenheid van de christen met Christus is van zo een aard, dat het onmogelijk is deelgenoot van de verdiensten van zijn dood te zijn zonder ook gelijkvormig te worden aan zijn opstanding.

b. Zekerheid.

De dood van Christus heeft de dood van ons oude mens bewerkstelligd. De opstanding van Christus zal dan ook heel zeker ons nieuwe geestelijke leven bewerkstelligen! De dood en opstanding van Christus maken de rechtvaardiging (verlossing) en heiliging (nieuw leven) van de christen *een onwankelbare zekerheid*. De gelovige deelt in de dood van Christus ten einde te delen in het leven van Christus. Een persoon kan niet gerechtvaardigd worden zonder ook geheiligd te worden! En hij kan niet geheiligd worden zonder eerst gerechtvaardigd te worden! Rechtvaardiging en heiliging kunnen in het christendom niet gescheiden worden! Paulus leert dat de ware *aard en doel van het christendom de vernietiging van zonde en de productie van nieuw leven is*. Een ware christen gelovige kan niet langer in de zonde blijven liggen.

5. De overwinnende christen houdt steeds rekening met zijn staat en stijl (6:8-11)

6:9. Kunnen leven. Christus is opgestaan en *kan niet meer sterven*. Door geloof zijn wij met Christus opgestaan en kunnen niet meer terugkeren naar het oude, zondige leven. Wij *kunnen niet* langer in de zonde blijven liggen! Wij **kunnen** het nieuwe leven met Christus leven! Wat daarvoor niet mogelijk was, is nu door geloof in Jezus Christus mogelijk geworden!

6:8. Zullen leven. Wij zijn gestorven met Christus (door geloof en de doop als zichtbare teken van deze verandering). Wij *zullen niet* langer in de zonde blijven liggen! Wij *zullen* het nieuwe leven met hem leven! Christus laat het goede werk, dat hij in ons begon toen wij in hem gingen geloven, niet meer los! Filippenzen 1:6. "Van één ding ben ik zeker: hij die dit goede werk in u begonnen is, zal het ook tot een goed einde brengen op de dag van Christus Jezus." Onze opstanding met Christus zal heel zeker leiden tot een nieuwe levensstijl – nu en voor alle eeuwigheid.

6:10. Eens voor altijd. De dood en opstanding van Jezus Christus zijn *eenmalig en beslissend*. Door de dood die Jezus Christus stierf, heeft hij eens voor altijd afgerekend met de zonde. Christus stierf 'eens en voor altijd' en deze gebeurtenis zal nooit meer herhaald worden. Op dezelfde manier is de scheiding van de

christen van de schuld, smet en de macht van de zonde *eens en voor altijd, dus finaal*. De christen wordt hier niet bevolen *voortdurend te sterven voor de zonde* en te leven voor God. Dat wordt in de heiliging verondersteld.

6:10-11. Willen leven. "Zo moet u ook uzelf zien (zo moet het ook voor u vaststaan): dood voor de zonde, maar levend voor God. Door het geloof hebben wij een nieuwe overtuiging: wij kunnen het nieuwe leven uitleven en wij zullen het nieuwe leven uitleven. Daarom *willen* wij ook het nieuwe leven uitleven! Wij *willen niet* langer in de zonde blijven liggen; wij *willen niet* langer voor de zonde leven. Wij *willen* voor de éne, ware en levende God leven!

Nu al! De christen sterft niet pas als hij over deze waarheid gaat nadenken – als het 'voor hem gaat vaststaan' (6:11). De christen is *nu al* gestorven voor de schuld en de macht van de zonde (6:2) en hij is *nu al* dood voor de macht van de zonde (6:11)! *Met dit feit moet hij rekening houden. Dit feit moet hij waarderen!*

Jezus Christus heeft *nu al* afgerekend met de *schuld* van de zonde. Daarom zijn wij, die in Jezus Christus geloven, *nu al* helemaal *vergeven*. Jezus Christus heeft afgerekend met de *macht* van de zonde. Daarom zijn wij, die in Jezus Christus geloven, *nu al* bevrijd uit de *slavernij* van de zonde. Al vallen wij af en toe weer in een af ander zonde, wij die in Jezus Christus geloven, blijven er niet meer langer in liggen. Wij kunnen, zullen en willen weg uit de zonde en kunnen, zullen en willen leven voor God!

Jezus Christus heeft eens en voor altijd afgerekend met de zonden van alle gelovigen. Hij heeft eens en voor altijd afgerekend met de zonden uit ons *verleden*, met de zonden in ons *heden* en met de zonden in onze *toekomst*. Niemand of niets kan ons meer scheiden van de liefde van God in Christus Jezus (8:39; 10:28)!

Dus, "dood zijn voor de macht van de zonde" is *een blijvende 'staat' of 'positie' of 'toestand' van de christen!* En "een nieuw leven voor God" is *een blijvende 'staat' of 'positie' of 'toestand' van de christen!* (cf. Kolossenzen 3:1-4).

6. De overwinnende christen wordt steeds meer en meer verlost (6:12-13)

Dit is een vermaning om te leven in overeenstemming met de aard en bedoeling van het evangelie.

a. Het begin van de verlossing.

Het begin van de verlossing van de gelovige vindt plaats bij de wedergeboorte, bekering en rechtvaardiging. Hoewel christenen daarna niet langer 'slaven' zijn van de zondemacht en niet langer in de zonde blijven liggen, betekent dat nog niet dat de zondemacht geen tegenstander meer is in het leven van de christen. De christen leeft nog steeds in een sterfelijk lichaam. De christen moet rekening houden met de werkelijkheid van deze zondemacht in zijn sterfelijk lichaam, die zolang hij op aarde leeft, een tegenstander in zijn leven zal blijven (cf. 7:14-26; Galaten 5:16-18).

b. De voortgaande verlossing.

De voortgaande verlossing vindt plaats door de heiliging gedurende het leven van de christen op deze aarde. Hoewel de christen af en toe toelaat dat de zonde de macht en overhand over hem of haar krijgt, blijft hij of zij er tegen strijden (cf. 8:13).

c. De voltooiing van de verlossing.

De voltooiing van de verlossing vindt pas plaats bij de wederkomst van Jezus Christus, wanneer de dood finaal overwonnen wordt en de satan en zijn helpers in de hel geworpen worden (cf. 1 Johannes 3:1-3; Filippenzen 3:21; Openbaring 20:10-15).

De ware christen stelt niet alleen zijn of haar *ledematen* (ogen, mond, handen, voeten, enz) als werktuigen (wapenen) die bevorderen wat recht is in Gods ogen, maar ook *zichzelf* (geest + lichaam) helemaal ten dienste van God. Het christen leven heeft niet alleen met de geest van de mens te maken, maar ook met zijn lichaam en alle aspecten van het menselijke leven.

7. De overwinnende christen staat onder de genade en niet meer onder de wet (6:14).

a. De 'wet' betekent hier niet het Oude Testament.

Deze woorden betekenen NIET dat christenen niets met het Oude Testament (de Wet) te maken hebben en alleen maar het Nieuwe

Testament behoren te lezen. Het hele Oude Testament is een deel van de heilige Schriften van de Christenen (cf. 2 Petrus 3:1-2) en moeten gelezen en geloofd worden. Maar het Oude Testament wordt ontvouwen en vervuld in het Nieuwe Testament en daarom moet het Oude Testament altijd in het licht van het Nieuwe Testament uitgelegd worden (cf. Matteüs 5:17-48; Lucas 24:25-27,44-45).

b. De 'wet' betekent hier ook niet de morele, ceremoniële en sociale wetten.

Deze woorden suggereren NIET dat gedurende de oudtestamentische periode, mensen verlost (behouden, gerechtvaardigd) konden worden door het gehoorzamen van de wet (de morele, ceremoniële en sociale wetten). Integendeel, de opgetekende morele wetten van God hebben mensen veroordeeld en kon hen geen genade of nieuw leven geven. Zij waren ook nooit bedoeld om door het houden daarvan 'gerechtigheid' (verlossing) te verwerven! Zij waren vanaf het begin bedoeld als *leefregels voor de mensen die al gerechtvaardigd (verlost) waren* (cf. Exodus 20:1-2). God openbaarde de morele wetten om aan zijn volk duidelijk te maken hoe Gods kinderen behoren te leven (niet hoe zij daardoor verlost of behouden konden worden).

c. De woorden "niet meer onder de wet" betekenen ook niet de wetteloosheid.

Deze woorden betekenen NIET wat de Antinomianen ervan maakten: namelijk, dat de Christenen 'de morele wetten' van God niet hoeven te gehoorzamen, maar door mogen gaan om te zondigen, omdat Gods genade al hun (doelbewuste) zonden steeds weer zou vergeven (6:15). Om onbeschaamd door te gaan met zondigen, alsof hij niets met de wet te maken heeft, is in tegenspraak met de leer van de rechtvaardiging en de leer van de heiliging.

d. De woorden "niet meer onder de wet" betekenen hier dat Christenen juridisch niet meer onder Gods rechtseis vallen.

Ook vallen zij, in zoverre zij vroeger Joden waren, niet meer onder 'de wet zoals geïnterpreteerd door de Joodse leraren'. De Joodse leraren leerden dat de onderhouding van de wet het middel was tot rechtvaardiging.

Gods rechtseis dat Gods wil volkomen gehoorzaamd moet worden en dat alle overtredingen van Gods wil gestraft moeten worden. Christus heeft deze rechtseis van God in onze plaats vervuld. Hij heeft het als het ware voor ons verdiend. En hij heeft de weldaden daarvan uit genade aan ons geschonken. Daarom staan de Christenen niet langer onder 'de vloek van de wet'. In plaats van de vloek, hebben de Christenen de zegen van Abraham, de beloofde heilige Geest, ontvangen (cf. Galaten 3:10-14).

Ter bemoediging van hun strijd tegen de zonde, verzekert Paulus de Christenen dat de zonde niet langer heerschappij over hen heeft. Zij leven immers niet meer 'onder de wet', maar 'onder de genade'. Wie nog 'onder de wet' leeft, dus nog niet gerechtvaardigd en verzoend is, kan nooit heilig worden! En wie de genade van Christus blijft verwerpen en doorgaat te proberen om door de werken van de wet (hetzij de Joodse wet, hetzij de islamitische wet, hetzij de humanistische wet van goede werken) zichzelf te rechtvaardigen, zal nooit op deze wijze gerechtvaardigd worden en kan nooit heilig worden. Wie echter 'onder de genade' leeft, dus gerechtvaardigd en verzoend is door wat God in Jezus Christus voor hen gedaan heeft, *kan en wil en zal niet doorgaan met zondigen*. Christenen moeten profiteren van Gods genade, zodat zij heilig (het nieuwe leven) kunnen, willen en zullen leven.

e. De opstanding van Jezus Christus bewerkstelligt 3 zaken:

- i) Daardoor kunnen Christenen naar God komen (gerechtvaardigd en geheiligd worden)
- ii) Daardoor kunnen Christenen met God leven (luisteren naar zijn Woord, hem antwoorden in gebed, een nieuw levensstijl uitleven).
- iii) Daardoor kunnen Christenen voor God leven (zich geven aan een taak in de gemeente of het koninkrijk).

C. ROMEINEN 6:15-23: DE RECHTVAARDIGING LEIDT TOT DE HEILIGING.

1. Ieder mens op aarde heeft een heer en is een slaaf (6:15-16).

Een Christen is vrij van de schuld en de macht van de zonde, maar heeft NIET de vrijheid gekregen door te gaan met zondigen. Echte vrijheid betekent gebondenheid aan Christus (cf. Johannes 8:31-36).

De toestand van een mens wordt geïllustreerd door de relatie van een heer en zijn slaaf. De onwedergeboren mens gehoorzaamt als een slaaf de zonde. Hij of zij *kan niet anders!* Maar de wedergeboren mens (de Christen) gehoorzaamt als een slaaf Christus. Hij of zij *kan en wil niet anders!* Slavernij aan de zonde leidt tot de eeuwige dood, maar slavernij aan gehoorzaamheid (aan Christus) leidt tot de ware gerechtigheid (verlossing).

Geen enkel mens is 'onafhankelijk' of 'vrij!' Elk mens heeft 'een heer' (hetzij de zonde, hetzij God in Christus). Is God of de zonde jou de baas (heer, koning)?

2. Overplaatsing van één heer naar een ander heer (6:17-18).

Betere vertaling: Niet "gehoorzaam geworden aan de vorm van onderricht, die aan jullie overgeleverd is", maar "*gehoorzaam geworden aan de vorm van onderricht, tot welke jullie overgeleverd zijn (door God)*". Paulus zegt niet dat de Christenen de vorm van onderricht, 'die door traditie doorgegeven werd', aangenomen hebben, maar dat God de Christenen aan deze vorm van onderricht *overgeleverd (overgedragen)* heeft". God heeft hen *overgeplaatst* van 'de slavernij aan de heerschappij van de zonde' naar 'de slavernij aan de heerschappij van God'. Dat is in feite echte vrijheid van de zonde. Dat is *de vrijheid te doen wat je behoort, graag wilt en ook zal doen*: namelijk, God gehoorzamen.

3. Bevordering van de gerechtigheid en heiligheid (6:19).

Paulus gebruikte de illustratie van overplaatsing van één heer naar een ander heer, omdat de lezers van zijn brief nog jong Christenen waren en 'in hun gewone menselijke natuur nog te zwak waren' om deze groot geestelijke waarheid (van positie en proces, staat en stijl) te snappen (6:19a).

In hun oude slavernij aan de zonde, hadden zij zichzelf met al hun ledematen ten dienste van de zonde, onreinheid, wetteloosheid gesteld. Nu behoren zij in hun nieuwe slavernij aan Christus, zichzelf met al hun ledematen ten dienste stellen van de gerechtigheid (wat recht is in Gods ogen) en dat zal leiden tot heiligheid. 'Heiligheid' is de levenshouding en levensstijl die gekant is tegen de zonde en toegewijd is aan de dienst van God.

4. De beiden slavernij sluiten elkaar uit en betalen verschillende lonen uit (6:20-23).

'Slaven zijn van de zonde' betekent 'vijanden zijn van de gerechtigheid'. En 'vijanden zijn van de zonde' betekent 'vrienden zijn van de gerechtigheid'. Om tegelijkertijd toegewijd te zijn aan zowel de zonde als ook de gerechtigheid is volkomen onmogelijk! Niemand kan twee heren dienen (cf. Matteüs 6:24). De vruchten van hun oude slavernij aan de zonde waren dingen waar over zij zich nu schamen. De vruchten van hun nieuwe slavernij aan Christus zal niets minder zijn dan hun heiliging nu en uiteindelijk het eeuwige leven in haar finale vorm.

De slavernij aan de zonde heeft als loon de eeuwige dood en de slavernij aan God heeft als loon (uit genade betaald) het eeuwige leven. Het woord 'loon' wordt gebruikt van 'de soldij' van een soldaat (cf. Lucas 3:14; 1 Korintiërs 9:7; 2 Korintiërs 11:8). Dus, wordt de zonde ook voorgesteld als een generaal, die de soldij van zijn soldaten uitbetaalt.